

ВІД РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ

Основним питанням у галузі освіти в сучасних умовах є економічна ефективність освітньої сфери в умовах інноваційного типу суспільного прогресу, глобалізації та конкуренції, що зростає. Тому центральною виступає проблема якості в освіті та її економічного забезпечення.

Розвиток освіти в Україні відбувається в умовах співпраці з країнами Європи. Нещодавно підписана угода між Британською радою і МОНмолодьспорту України. В меморандумі йдеться про створення умов для подвійних дипломів, для стажування і навчання в зарубіжних країнах. Діяльність в освіті відповідає вимогам часу. Введено спеціальності “Управління навчальним закладом” та “Менеджмент в освітній діяльності”. Іде підготовка фахівців, які розуміють ринкові умови освітньої галузі і зможуть наповнювати освіту тим змістом, який дасть можливість рухатися в сучасних умовах уперед.

Назріла необхідність організації і проведення експерименту із запровадження ваучерної (грантової) форми державного фінансування навчальних закладів та надання довгострокових, безпроцентних, відтермінованих кредитів на навчання у вищій школі.

Основні напрями досліджень з педагогічних і психологічних наук в Україні мають бути доповнені проблемами, що стосуються підвищення економічної ефективності освіти й науки. На часі створення необхідних організаційних та фінансових умов для розгортання у вищих навчальних закладах та наукових установах спільних наукових проєктів, спрямованих на розв’язання актуальних проблем для оптимізації системи освіти. Час вимагає розширення прикладних досліджень з проблем підвищення економічної ефективності системи вищої освіти в сучасних умовах щодо запровадження більш раціональних форм фінансування, орієнтованих на досягнення балансу між державними витратами на фінансування, потребами економіки та якістю підготовки фахівців.

Плани і шляхи практично спрямовані. Проте потрібно наблизитися до Міжнародної стандартної класифікації освіти (МСКО) зі світового досвіду організації освіти. На підставі МСКО має бути розроблена НСКО – Національна стандартна класифікація освіти з урахуванням українських реалій. За МСКО, яка діє з 1976 р. й

оновлена в 1997 р. і 2011 р. та якою користуються країни ОЕСР, Європейського союзу, нині оптимальною вбачається така 9-рівнева побудова освіти:

- дошкільна освіта на двох підрівнях (0 рівень);
- початкова освіта (1 рівень);
- нижча (базова) середня освіта (як правило, обов'язкова) (2 рівень);
- вища (повна) загальна і професійна середня освіта (яка переважно необов'язкова) (3 рівень);
- післясередня невища освіта (4 рівень);
- вища освіта короткого циклу в межах першого (бакалаврського) рівня (здійснюється на базі завершеної середньої освіти) (5 рівень);
- вища освіта першого (бакалаврського) рівня (6 рівень);
- вища освіта другого (магістерського) рівня (7 рівень);
- вища освіта третього (докторського) рівня (8 рівень).

Таку структуру середньої освіти доцільно взяти за основу при розробленні Національної стандартної класифікації освіти.

Нам належить глибоко усвідомити, що світ дедалі стає більш технологічним і прагматичним. Такою має бути і вітчизняна освітня сфера, її економічне і наукове забезпечення заради досягнення конкурентоспроможності нації, адекватного прискореного національного розвитку. Водночас, не забувати національних традицій, досягнень вітчизняної освіти, примножувати і розвивати педагогічний доробок відомих у всьому світі педагогів Г. Г. Ващенко, А. С. Макаренка, В. О. Сухомлинського, О. А. Захаренка та інших. Ми маємо чим пишатися, але час потребує великих трансформацій в освіті, їхнього глибокого усвідомлення і нашої наполегливої праці.